

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 26

V Gorici, v petek 1. aprila 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk: Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Krepimo narodov značaj!

V eni zadnjih številčk smo v uvodnem članku postavili za sveto dolžnost vsakega izmed nas geslo: v vsem življenju moramo biti odločno načelni, se moramo trdno držati smernic, ki nam jih narekuje krščansko svetovno naziranje.

Tudi naši narodni zavesti daje živo krščansko prepričanje najbolj zdrav in neporušen temelj. Ljubezen do staršev, do doma je ena izmed najpoglavitejših postav božjih, pravičnost in požrtvovalnost, ki sta pri narodnem delu neizbežno potrebni, imata v krščanstvu najvzvišenejši vzglede, značajna neupogljivost v priznavanju in izpolnjevanju naloženih dolžnosti, je pa božja zahteva. Svojega narodnega prepričanja ne moremo tedaj boljše pojekleniti, kakor če ga prekalimo v ognju božje resnice.

Poslušajmo, kako nam prisrčno in toplo klječe naš veliki Slomšek, ki je tako vneto dramil in vžigal narodno zavest med našimi predniki: »Ljubimo svojo domačijo, ljubimo svojo besedo materino, pa ne le v besedi, temveč v dejanju in resnici, iz čiste ljubezni do Boga in pa do svojega roda!«

Takih in sličnih izrekov naših velikih buditeljev in voditeljev bi lahko navedli še več. Navesti pa hočemo misli, ki jih je imel znani moderni politik, bivši predsednik Združenih držav ameriških Theod. Roosevelt. Tudi njegove besede krepko podpirajo našo trditev, da mora zdrav in uspešen nacionalizem imeti svoje korenike v versko in moralnih načelih. Na shodu krščanskih mladeničev, v New Yorku leta 1900, je poudaril Roosevelt: »Deset božjih zapovedi in

moralni zakon ostanejo vedno glavni temelji vsakega srečnega stremeljenja po izboljšanju našega narodnega, socialnega in političnega življenja. Ako bomo živeli po nauku: Ljubi sebe — pojdemo kmalu v carstvo socialne in družabne pravičnosti.«

Potem je Roosevelt še dodal: »Ljubezen do domovine je istotako temeljna čednost kakor ljubezen do lastnega ognjišča ali poštenost ali junaštvo. V narodnem življenju je najkoristnejši tisti človek, ki pred vsem izvršuje svoje pravice in dolžnosti; ker s tem postaja tudi največ sposobnejši, da izvršuje tudi svoje dolžnosti napram celoti. In med narodi je najspodobnejši tisti narod, v katerem je najbolj razvita narodna zavest in ki je najgloblje prepričan o svojih narodnih pravicah in dolžnostih. To pa se seveda lahko povsem strinja s popolnim spoštovanjem pravic drugih narodov in s potrebnim odporom nasproti vsaki krivici.«

Iz vseh naših dosedanjih razmotirvanj jasno sledi, da je in mora biti namen narodne vzgoje pred vsem vzgoja narodovega značaja. V pretekli in polpretekli dobi smo opazili, kako je bilo narodno mišljenje in delovanje čestokrat združeno z velikimi žrtvami. Kljub temu je ostal naš narod v ogromni večini nepokvarjen. Značaj našega naroda je bil zdrav. Skrbimo, da bo tako tudi v bodočnosti! Pri tem se zavedajmo, da vzgajati narodno pomeni vzgajati predvsem v značajnosti in stanovitosti, v narodu buditi odporno silo zoper vsako krivico ter ga navajati k požrtvovalnosti.

Kaj se godi po svetu?

Večkrat se čuje beseda o čudoviti jakleni moči in žilavosti nemškega naroda, ki je bil že napoli strti, pa se je sunkoma spet poglad do predvojnne moči.

Zato se morajo Nemci zahvaliti v prvi vrsti svojim znanstvenikom in profesorjem, ki tiho delajo po svojih laboratorijih. Brez hrupa in smešnega postavljanja pride iz Nemčije v svet od časa do časa novica o novih nemških iznajdbah, ki ves dosednji gospodarski stroj prekucnejo na glavo. V največji meri so to iznajdbe na polju kemije.

Stoletje kemije.

Nemara bo kdo začuden pripomnil, kaj neki spada kemična razprava v politični pregled »Goriške Straže«? Le pazno preberite in uvideli boste, kaj pomenijo te iznajdbe za gospodarsko obnovo Nemčije. Brž po vojni se je brala krilatica: »Professors perdidere Germaniam!« (Profesorji so Nemčijo vpropastili). Morda bi to držalo, če pomislimo, da so nauki nemških filozofov »o gosposkem germanskem rodu« pritrjali Nemčijo v svetovno vojno. Danes pa že moramo tisti izrek malo obrniti in reči: Nemški znanstveniki so Nemčijo obnovili.

Sleherna zgodovinska doba s ponosom pokaže na kak človeški izum, ki je za tisti čas posebno izrazit. Iz šolskih ur poznamo stoletje pare. Ves svet je tedaj mislil, da je

to višek človeške tehnike. Pari so sledile železnice. Danes živimo v dobi elektrike. Saj se dan za dnem snujejo nova podjetja na podlagi elektricitete. Novi izumi na tem polju, kažejo še široka pota v bodočnost. Hrvat Nikola Tesla, najslavnejši fizik sedanje dobe, je že izumil način, kako si bomo svetili z električnimi žarnicami, ne da bi bila potrebna električna žična napeljava.

Smo pa že na pragu nove dobe v kateri bo kemija imela prvo besedo. Potom kemije, vede o spajanju in razkrajanju prvin, ne bo več treba surovin pridobivati naravnim potom, marveč jih bo mogoče ustvariti tudi na umeten način. Kemik v laboratoriju iznajde kemično formulo (pravilo o spajanju prvin), nato se bo nova snov na veliko proizvajala v tovarnah.

Zdaj pa pogledajte, kako velikanske gospodarske in politične važnosti je to: Vzemimo državo, ki ji primanjkuje doma gotove surovine. Sosednje države ji v vojnem času onemogočijo uvoz in jo hočejo v gospodarskem boju zlomiti. Toda to se jim ne posreči, če si je obkoljena država v stanu na umeten način pripraviti potrebnih surovin.

Pa tudi v mirnem času se vsi gospodarski odnosi lahko spreminijo. Država, ki danes izvažata gotove surovine, kar naenkrat zgubi svo-

jega odjemalca, če si ta surovine nadomesti umetnim, kemičnim potom. Iz tega se porodijo gospodarski spori najhujše vrste. Boste spoznali to v naslednjih odstavekih.

Par znamenitih iznajdb.

Pred vojno je imela Nemčija veliko industrijsko središče v Porurju. Znana so imena Essen, Dortmund, kjer je doma težka industrija. V Porurju je bil nakopičen velik del nemškega narodnega gospodarstva.

Že med vojno je pa začelo utripati drugo srce nemške industrije. V Ludwigshafenu ob prijaznem Bodenskem jezeru je nemška kemična industrija postavila svoje poslovno središče. Tu sedi znameniti, tiho snujoči tajni svetnik profesor Caro, ki prede mrežo kemične industrije po vsej državi. Danes je kemična industrija že prav nevaren tekmelec težki industriji. V kemični industriji je združenih 515 delniških družb, ki imajo preko 2 milijardi zlatih mark kapitala. Obratov je 15.000 s 370.000 delavci in 6000 kemiki v kemičnih preizkuševalnicah.

Pred vojno je bila kemična industrija malodane nepoznana. V pristih delavnicah so izdelovali le lekarniške potrebščine. Šele malo pred vojno so Nemci ustanovili velikanske tvornice anilinskih barv. To so bila prva večja kemična podjetja. Še danes rabijo po celem svetu nemške barve, zlasti oljnate, ker jih drugod ne znajo tako izdelovati.

Trust kemičnih obratov, ki ima pod imenom »I. G. Farbenindustrie« svoj sedež v Ludwigshafenu, je med vojno in po vojni začel na veliko izdelovati dušikove spojine. Doslej so se dušikove spojine dobivale samo iz čilskega salpetra. Čilski soliter, pod tem imenom je do bro znan kot gnojilo tudi našim kmetovalcem, se koplje v velikanskih množinah v južnoameriški republiki Chile. Odondi so ga pošiljali po celem svetu. Razen za gnojilo zemlji, ki ima premalo železa v sebi, je soliter neobhodno potreben tudi pri razstrelivih. In ravno to je povzročilo med svetovno vojno siloviti razmah dušikove kemične industrije.

Ker proizvaja zdaj Nemčija doma dušikove snovi, ni več navezana na uvoz iz Chile in prihrani s tem letno 180 milijonov mark! Zdaj vidite, kaj je kemija dosegla. Še več! Že omenjeni profesor Caro je napravil načrt, da se bo proizvodnja teh snovi še povečala. Ker je Nemčija zvečine industrijske države, ji primanjkuje gnojil. Polja so borna, žita je premalo. Po Carovem načrtu pa se bo toliko dušika izdelalo, da Nemčiji ne bo več treba uvažati umetnih gnojil. To bo pa imelo za posledico, da se bodo njive izboljšale in bo Nemčija zase doma dovolj živeža pridelala. Nemčiji se potemtakem ni več treba bati, da gospodarsko podleže. Seveda so ti načrti še precej drzni in se nam zde malce sanjaški, toda dokazi iz preteklih dobe, dajo slutiti, da se bo tudi novi načrt uresničil.

Prav tako znamenita iznajdba, ki bo imela velike posledice, je vtekočinenje premoga.

Omenjeni kemični trust je pri Merseburgu zgradil posebno tvornico. Kjer dobivajo s posebnimi stroji in prekapanjem iz rjavega premoga bencin. V delu so tudi poskusi, da bi se na isti način pridobival iz premoga tudi petrolej.

Kakšen preobrat bodo te iznajdbe povzročile v svetovni petrolejski politiki, si danes še niti predstavljati ne moremo v vsej veličini. Ne koliko nam že nemški vzgled pojasni: Kakor je znano je v Nemčiji obilo rjavega premoga. Kemiki so izračunali, da bi se že iz 3 milijonov ton premoga dalo pripraviti toliko strojnega olja, petroleja in bencina kolikor ga porabi Nemčija v enem letu. In Nemčija nakopuje na leto na milijone ton premoga. Zdaj pa še pomislimo, da je na svetu vedno več avtomobilov, zrakoplovov in sploh strojev, ki rabijo bencin za pogon, potem šele uvidimo, kakšne življenjske važnosti je nova iznajdba posebno za dežele, ki morajo petrolej uvažati. Nemčija bo brž v prvih letih, če se ji posreči novi izum, prihranila nad 100 milijonov mark. Borba velesil za petrolejske vrelce bo tudi zadobila vse drugačno lice kot je ima danes.

Nemška kemična industrija skuša osamosvojiti domovino tudi v drugih gospodarskih strokah. Proizvaja že umetno svilo, ocetno kislino itd.

Titanska borba.

Že iz povedanega pazljivo bravec razbere, da bo umetni način proizvodnje surovin dosedanje gospodarsko politiko usmeril v druge struge.

Poleg tega se je pa razplamtela borba med proizvajalci umetnih surovin in naravnih. V znamenju te orjaške borbe stoji vsa gospodarska politika. Čilska republika je v nevarnosti, da bo oropana edinega izvoznega blaga. Kam naj gre s svojim solitrom, če ga bodo umetne dušikove spojine, ki so cenejše, izpodrinile s trga? Treba se je temu ubraniti. Čilski soliter je vzel v svojo zaščito, seveda ne brezplačno, veliki severnoameriški jeklarski Guggenheimov trust. Ta je dal na razpolago potrebno glavnico, da se bo kopanje salpetra za 50 odstotkov pocenilo. To je edina pot, da se čilski soliter še vzdrži na svetovnih trgih. Kakšne politične zapletitve pa še skriva v sebi to vprašanje, bo odkrila prihodnost.

Prav tako je s pridobivanjem petroleja iz premoga. Kaj bodo počele velikanske petrolejske družbe z milijardnimi glavnici, če bo že majhna količina premoga zadostovala za potrebno množino bencina, petroleja in drugih kamenih olj? »Standard Oil Company«, veliki ameriški petrolejski trust, ki je poglad Združene države v zadnji boj proti Mehiki, ali »Anglo-Persian Comp.« in »Shell«, ki se tepejo potom svojih vlad in politikov za mosulske ali perzijske ali kavkaške petrolejske vrelce, bodo izgubile svoj svetovno politični pomen. Toda pripravljajo se na obrambo. Prav izmed omenjenih petrolejskih družb je že uvedla nov način čiščenja petroleja, ki bo dosti izdatnejši od dosedanjega. Tako hočejo v cenah tekmovali z umetnim nemškim pridobivanjem. Kdo bo zmagal, je spet vprašanje časa.

Prav tako se tudi lastniki premogovnikov v Nemčiji sami postavljajo v obrambno črto proti vsemogočni kemiji, ki jim hoče dobiček iztrgati. Zdi se v tej borbi, da se borita za premoč dva orjaka, eden star, preizkušen z naravnimi silami, to so surovine, ki jih daje človeku

narava, drugi je pa oborožen z umetnim orožjem, to so umetnim potom pridobivane surovine.

Predaleč bi prišli, če bi hoteli razvijati to zanimivo sliko še naprej. Vendar se nam je okno malo odprlo, da smo za hip pogledali v delavnico tistih sil, ki bodo v najkrajšem času obvladovale vse človeško življenje.

Okno v svet.

Iz albanskega kotla.

Belgrajski list »Vreme« pravi, da v Albaniji še vedno brusijo nože. Obstoja da tudi v Tirani ena »Črna roka«, ki ji načeljuje sam Ahmed Zogu. Ta pa da se atentatov od sile boji. Ko gre ven, ga spremlja zmeraj šest zaprtih avtomobilov, da bi napadalec ne pogruntal, v katerem sedi predsednik.

Kaj vidi ruski državnik?

Ruski min. predsednik Rykoff je imel v Moskvi zunanjepolitičen govor. Dejal je, da sedanje razmere na Kitajskem ne bodo vžgale nove vojne. Ker vojna na daljnem vzhodu bi potegnila v krvavi ples cel svet. O Angležih je Rykoff pripomnil, da sicer venomer trdijo, da niso nasprotni Rusiji, vse delo angleške diplomacije pa gre za tem, da naščuva obmejne države proti Moskvi.

V Romuniji spet.

Romunija ima vedno kake svoje posebne potrebe. Zdaj so sklenili, da je treba armado povečati. Zato

so določili poleg rednega proračuna za armado še izreden izdatek od 36 milijard (!) lejev. Ubogo ljudstvo v Vlaški pa nima niti polente, da bi si glad utolažilo.

V Jugoslaviji.

Novi položaj, v katerega je spravil Jugoslavijo albanski konflikt, zahteva v Belgradu trdne vlade. Vse kaže, da bo prišlo do koncentracijske vlade, v kateri bo Davidovičev pristaš dr. Voja Marinković prevzel zunanje ministrstvo. Ta mož je znan kot eden najsposobnejših diplomatov v Jugoslaviji.

Pogledi na vzhod.

Iz Vatikana se zmeraj glasneje čujejo glasovi o zblizanju z vzhodno cerkvijo. Pismo papeževo češkemu in jugoslovanskim škofom to posebej poudarja. Pred par dnevi je papež sprejel v posebni avdienci gojence Vzhodnega zavoda. Med njimi je bil tudi en Slovenec. Sv. oče je v nagovoru naglašal, naj vsi delajo in molijo za to, da se pravoslavni Slovani združijo z Rimom. — Samo da ne bi kakšni politični dogodki tega veličastnega dela za zedinjenje zavrlili!

Italiji sovražne vesti.

Italijanski poslanik v Budapešti slovesno izjavlja, da ni res, da Italija nadaljuje oboroževanje. Tudi ni res, da ne bi smeli vojaški obvezanci v inozemstvo. Te vesti je objavil londonski list »Daily Telegraph«, ki s tem škoduje ugledu Italije v svetu.

ob devetih zjutraj in metali »podbice« do desetih zvečer. Torej ne prenehoma 13 ur! Pa recite, da je ni vztrajnosti v naših ljudeh.

Popravek.

V enem zadnjih dopisov v »Straži« iz Vojskega se je bralo o nerodnem izdajanju osebnih izkaznic v dotični občini. Kot smo se natančneje informirali, ni bil dopis popolnoma točen. V začetku je bilo res nekaj zmede glede vpisovanja narodnosti. Potem je pa obč. načelnik vstavil izdajanje izkaznic za 15 dni, dokler niso prišla točnejša pojasnila od oblastev.

Za očetom.

Na dan sv. Jožefa je šel Josip Krajnc iz Staregasela v Kobarid, da bi kupil še nekoliko sveč, katere bi morda primanjkovala pri pogrebu očeta. Na potu imenovanem pod »Galažem« je trčil v avtomobil, ki je prišel iz Gorice. Nesrečnež je zadel v avto s takšno silo, da je pohabil radiator na avtomobilu, si polomil levo ramo in razbil črepinjo ter ostal nezavesten na tleh. Od tam ga je odpeljal brat Ivan z lastnim avtomobilom v Kobarid, kjer mu je bila podana prva zdravniška pomoč. Nato ga je prepeljal v čedadsko bolnico, kjer je v nedeljo ob 2. uri popolnoči umrl.

Imenovani je delal v rudniku v Rablju. Prišel je k pogrebu svojega očeta, pa je še njega smrt počakala. — Kdo je povzročil nesrečo bo določila sodnija. Do zdaj objavljene vesti v »Giornale del Friuli« iz Gorice in Čedad o tej nesreči niso točne.

V svarilo.

Franc Verčon iz Sv. Križa je imel skrivaj zasajenih kakih 16 stebelc prežlahtnega tobaka. Pa sreča mu ni bila mila, da bi vžival sad svojega truda. Financarji so tobak staknili in možu naložili 410 lir kazni.

Čudna služba.

Bivši zun. min. grof, senator Karel Sforza je prevzel poročevalsko službo iz Kitajske za francoski list »Journal des Debats«. Glavno fašistovsko glasilo »Popolo d'Italia« ostro prijemlje Sforzo in se čudi njegove potovanju. Pravi: »Znano je, da ni italijansko stališče glede dogodkov na daljnem vzhodu popolnoma isto kot francosko. in vendar je treba zaznamovati nečuvčen škandal, da bivši zunanji minister, krajevni poslanik in odlikovanec z redom Anuncijate (najvišje italijansko odlikovanje), hoče razlagati svoje ideje o kitajskem položaju v francoskem listu. Taki so ljudje stare Italije! Da si je izbral ravno »Journal des Debats«, to škandal še poveča.« (Omenjeni list kaže izmed vseh francoskih listov Italiji najbolj neprijazno lice.)

Koliko rabiš do Mirna?

Eno urico čez polje, morda kaj več, če si žejen. Jok! Ni res! »Gor. Straža«, ki je šla iz Gorice v Miren zadnjo soboto še niti v pondeljek

zvečer ni prišla do tja doli. Torej 48 ur rabi za 5 kilometrov dolgo pot. »Corriere della Sera« iz Milana pride včasih še isti dan. Vidiš, tudi zemljepisja ne znaš več. Milan je bliže Mirnu, ko Gorica. Morda bo pa poštno ravnateljstvo poučilo podrejene uradnike, da naj zemljepis bolj znajo?

Učite se zgodovine!

Za glavo sem se prijel, ko sem čital v »Edinosti« z dne 15. marca t. l., da je dal sezidati stolnico sv. Štefana na Dunaju cesar Franc Jožef I. Sicer je že precej dolgo, kar sem trgal hlače po šolskih klopih in študiral vseh vrst zgodovino, vendar me je iznenadila gorostasna trditve. Naglo odprem zgodovinsko umetniške knjige, ki jih imam slučajno pri rokah, da dobim podatke o stolnici sv. Štefana na Dunaju. V malem Meyerjevem Leksikonu (III. zvezek, str. 788.) čitam, da so zidali dunajsko stolnico od 12. do 15. stoletja. Četudi tu ni prav natančno označen čas zidave, vendar sledi iz tega, da je imenovana cerkev stara najmanj 400 let. — Pogledam še v drugo knjigo, to je: Carl Drexler: »Vorlesungen zur Einführung in die Kunstgeschichte«, kjer omenja pisatelj, da spada kor cerkve sv. Štefana v 14. stoletje, torej najmanj 500 let nazaj. Če je že kor tako star, mora biti cerkev najmanj toliko, saj so kor menda postavili v cerkev. (Glej str. 99.) Tudi skulpturna umetniška dela ob glavnih vratih spadajo v 15. stoletje, torej spet najmanj 400 let nazaj.

Cesar Franc Jožef I., ki je dal sezidati to cerkev, kakor trdi »Edinost«, je pa umrl novembra l. 1916, torej pred 10. leti, rojen je bil leta 1830. Najmanj 400 let pred njegovim rojstvom je torej že stala dunajska stolnica.

»Edinost« ve prav dobro, da ni res, kar je napisala, vendar piše tako, ker računa s popolno nevednostjo večine svojih bralcev glede tega vprašanja. Namen »Edinosti«, ki je vedoma in hote napisala tako laž, je pa ta, da bi obsovalenega cesarja pokazala danes kot odličnega podpornika in pospeševalca katoliških naprav. Ni naš namen, da bi stavili v slabo luč Franca Jožefa I., vendar moramo zapisati resnico, da je bil liberalec, ki je spoštoval in podpiral vero pač, kolikor mu je to neslo, torej podobno kakor gospodje okoli »Edinosti«.

PRI HRANI JE VAŽNA REDILNOST,

tako pravijo zdravniki in vsi drugi, ki kaj razumejo. Testenine »Pekate« ki se dobe v ½ kg originalnih zavojih so izdelane iz zdroba, trde pšenice in so vsled tega izredno redilne.

Listnica uredništva.

O. S. Ponikve (Kras): Dopisa iz razumljivih razlogov nismo priobčili. Poročajte še kaj! Zdravil!

DNEVNE VESTI.

Prednaznanilo.

»Prababica«, ki so jo tako dobro podali »Mladikarji« v Gorici, je vsem jako ugajala. Čuli so se glasovi, naj bi se v Gorici še ponovila. Toda tej želji ni bilo mogoče ustreči, pač pa se bo igra ponavljala na cvetno nedeljo popoldne v Dornbergu, če vmes kaj ne pride.

Poziv.

Parkrat smo že omenili delo in smrt mladega našega pesnika in rojaka Srečka Kosovela. Njegovi prijatelji pesniki pripravljajo izdaje pokojnikovih pesmi. Zbirka bo imela 96 strani in bo umetniško opremljena. Cena vezani knjižici bo 27 dinarjev. Naroči se lahko že zdaj pri »Odboru za izdajo pesmi Srečka Kosovela, Ljubljana, Križevniška ulica 6 I.

Smrt odličnega moža.

V torek 29. t. m. je umrl v Rimu v visoki starosti slavni italijanski učenjak v narodnem gospodarstvu Alojzij Luzzatti. Pokojnik je že mlad začel svojo slavno pot. Organiziral je po vsej Lombardiji in Benečiji, ko je še bila pod Avstrijo, ljudske posojilnice. Pozneje je bil večkratni minister in ministrski predsednik. S svojimi gospodarskimi spisi se je proslavil preko mej svoje domovine.

Tečaj za občinske tajnike.

Na trgovski šoli v Gorici se bo tudi letos otvoril 15. aprila tečaj za občinske tajnike. Predlanskem je obiskovalo ta tečaj 40 kandidatov, ki so tečaj prestali z dobrim uspehom. Pojasnila daje tajništvo trgovske šole.

Velika noč se bliža!

Naši fantje in dekleta so obljubili, da bodo za Vel. noč preskrbeli »Našemu čolniku« pirhov. Veseli nas ta obljuba in prosimo vse, da se za praznike ponovno zavzamete za krasno družinsko in mladinsko glasilo. Bomo videli, kje bodo najpridnejši!

Stroga cerkvena kazen.

Naši bravci se nemara še spominjajo, da so v »Straži« brali o papeževi obsodbi nad francosko nacionalistično organizacijo »Action Française«. Te dni je Vatikan izdal odredbo, da ne sme noben vernik brati lista »Action Française« sicer ne sme prejemati zakramentov in ne sme biti več član katoliških ustanov.

Nove vrste rekord.

V »Straži« večkrat bremo o vseh mogočih svetovnih rekordih. Preteklo nedeljo sem bil pa v neki naši vasi priča novega rekorda. Štirje fantje so v gostilni sedli za mizo

Slike iz boljševiške Rusile.

Po zapiskih škofa M. d'Herbignya. Zadnjič smo omenili lepo glasilo Apostolstva sv. Cirila in Metoda, ki ima prelepe članke o zedinjenju in vzhodnih cerkvah. Za vzgled priobčujemo zanimiv odlomek iz zapiskov prvega delavca za zedinjenje škofa d'Herbignya, ki je bil tudi v Ljubljani na kongresu za zedinjenje ločenih Slovanov s katoliško Cerkvijo.

M. d'Herbigny je v jeseni leta 1925. odpotoval v Rusijo kot profesor bogoslovja, da bi proučil ruske verske razmere; potoval je zasebno brez vsakega službenega poslanstva. Tako se je dogovoril s pariškim boljševiškim poslanštvom, ki mu je dalo dovoljenje za to potovanje. To obljubo je držal. V Moskvi ni obiskal nobenega boljševiškega komisarja, nobenega voditelja, nobenega urada. A bil je pod strogim nadzorstvom. V njegovih hotelski sobi je sredi noči zapel telefonski zvonček. Na svoje vprašanje je enkrat dobil odgovor: »Pomota«, drugič pa: »Kontrola aparata«, in to o polnoči! Nekolikokrat se mu je kot tolač ponujala starejša izobražena dama, ki je bila v službi tajne policije. Dobil je vtis, da je ruska policija najbolj čuječa, kar jih je na svetu.

Iz Pariza je odšel 29. septembra. Potoval je skozi Rigo in dospel 4. oktobra v Moskvo, kjer je ostal do 19. oktobra. Riga ima najboljšo železniško zvezo z Moskvo; ruski brezovlaci vozijo prav točno, iz Rige do Moskve vozijo 31 ur. Železniška proga Varšava-Moskva je krajša, a ima slabše zveze in več sitnosti ob poljsko-ruski meji. Potoval je sam. Edini spremljevalec mu je bil nje-

gov angel varuh, tako poudarja sam.

Eden prvih Rusov, ki ga je pozdravil na ruski mejni postaji, je bil enajstletni deček prodajalec časopisov; predvsem je ponujal časopis »Brezbožnik« z mnogimi sramotilnimi bogokletnimi slikami proti veri, Kristusu in Bogu. Isti prizor se je ponavljal pri odhodu iz Rusije. Tako se je na zunanji izpremenila nekdanja »sveta Rusija«, kjer se je nekdanj po zunanje tako očitno kazal krščanski značaj. A znotraj je ostalo rusko ljudstvo še verno in pobožno; ljudstvo še moli in se obilno zbira v cerkvah.

Takrat je bil v Moskvi vprav cerkveni zbor ruske sinodalne cerkve, t. j. one cerkvene skupine, ki se je sprla s patriarhom Tihonom in se je skušala prilagoditi boljševiški vladi. Voditelj te skupine je

metropolit Aleksander Vvedenski, silen govornik, branitelj notranjega verskega življenja, a osumljen, da je v prizadevanju za boljševiško milost šel predač in povzročil preganjanje in smrt mnogih pravoslav- nih škofov in duhovnikov.

D'Herbigny je 5. oktobra dobil kot gost vstopnico za ta cerkveni zbor. Dali so mu časten prostor in ga prosili, naj izpregovori nekoliko besed. Vstal je in se predstavil kot francoski profesor, ki je čas počitnic porabil, da prouči verske razmere v Moskvi; z ljubeznijo v srcu in z molitvijo za duše vernega ruskega naroda je prišel poslušat, a ne govorit.

Več dni se je udeleževal sej cerkvenega zbora; pozorno je poslušal in opazoval. Pozneje se je razgovarjal s škofi in duhovniki raznih cerkvenih skupin.

Tržne cene

dne 31. marca 1927.

Česen L 2 do 2.50 kg; brokoli L 1 do 1.20 kg; kisló zelje L 1.60 do 2 kg; cvetača L 1.60 do 2 kg; korenje L 1 do 1.20 kg; čebula L 1 do 1.10 kg; fižol L 2 do 2.30 kg; koks L 2.80 do 3 kg; solata L 2 do 3 kg; krompir L 1 do 1.40 kg; peteršilj 80 cent. do L 1.20 kg; kislá repa L 1.20 do 1.40 kg; radič L 2.60 do 2.80 kg; špinača L 1 do 1.20 kg; zelena L 1.40 do 1.60 kg; motovilec L 2 do 3 kg; limoni 25 do 30 cent. komad; suhe češplje L 4 do 5 kg; surovo maslo L 17 do 19 kg; presno maslo

L 20 do 22 kg; mleko L 1.20 do 1.30 liter; med L 10 do 12 kg; jajca 45 do 50 cent. komad; seno L 32 do 38 q; slama L 22 do 24 q; otrobi L 90 do 95 q; oves L 115 do 120 q.

Valuta.

Dne 23. marca si dobil:

za 100 franc. frankov	85.05 do 85.55	Lir
za 100 belg. frankov	297.50 do 304.50	Lir
za 100 švic. frankov	417.— do 421.—	Lir
za 100 češ.-slav. kron	64.25 do 64.75	Lir
za 100 dinarjev	38.— do 38.50	Lir
za 1 šterling	105.67 do 105.97	Lir
za 1 dolar	21.67 do 21.77	Lir
Novci po 20 frankov	83.50 do 85.50	Lir
100 avst. kron	0.0301 do 0.0311	Lir

Kaj je novega na deželi?

Miren.

(Na naslov poštnega ravnateljstva.) Naše poštne razmere so se v zadnjem času zelo poslabšale. Prej je prinesel naš pismošoj vsako jutro pošto iz Gorice na tukajšnji urad in jo potem raznesel po vasi. Okrog desete ure so stranke že imele vsakodnevno pošto. Sedaj pa nam dovaža pošto popoldanska kolarjera, ki prihaja v Miren ob 2½ uri popoldne in jo dobimo šele okrog štirih. Ta zakasnitev je zelo neprijetna za vse, najbolj pa še za razne urade in podjetja, katerih je pri nas precej. Dosedaj smo lahko dnevno pošto še tisti dan rešili, sedaj smo pa en dan v zamudi. Pri splošnem prometnem napredku smo pričakovali, da dobimo dvakratno poštno zvezo, ne pa da bomo napravili še tako občuten korak nazaj. Če še povemo, da ob nedeljah sploh ne dobimo pošte, potem se ne boste čudili, če godrnjamo. Pozivamo zato poštno ravnateljstvo, da nam vzpostavi vsaj takšne poštne zveze kot smo jih imeli dozdaj.

(Korijera.) Raznesli so se bili glasovi, da bo začela korijera večkrat na dan voziti iz Gorice po miranski cesti do nas. Novica nas je razveselila in samo želimo, da bi se hitro vresničila. Če bo vozina primerna, bo najbrže dovolj prosta. Zlasti naj bi se vpoštevali oni, ki morajo dan za dnem v mesto in nazaj.

Prvačina.

Malo dobrega in veselega je pri nas. Menda se prav zato nič ne oglašamo v svet. Tare nas revščina. Letine so slabe; žito nam je lani pobrala povodenj; vino, ki ga ni bilo Bog ve kaj, je povečini še v hramih. Kupci se oglašajo, a kupujejo v majhnih množinah. Zaslužka ni, davki pa le hočejo svoj delež. Mladi in stari hodijo po svetu za kruhom, a mnogi pozabljajo, odkod so in kaj so bili. Davek na samce je storil svoje: saj smo imeli razmeroma precej porok. Plesali nismo skoro nič. Le tik pred postom smo se kot običajno malo povrteli. Seveda nas predujemo tudi pri plesu. Letos se je n. pr. več deklet napravilo v pristen pustni kostum, celo v moško obleko in v taka oblačila — če jih smemo še tako imenovati — kot jih imajo poklicne plesavke po mestih. Naj potem še kdo očita našemu »prosvetnemu« družstvu, da ni napredno! V kratkem bomo videli na odru »Zakleti grad«, če ne pride do spora med člani, da ne rečem odborniki, zaradi plesa, ki se bo vršil isti dan. Igra lahko odpade, ples nikakor ne! Saj imamo denar, kdo nam brani? Mamice pač ne bodo tarnale, ko pojdejo še same z otroci v naročju gledat, kako se jim vrtijo nadobudne hčerke. Oče pa naj malo potrpí. Tako je pri nas. V sosednji vasi imajo lepo urejeno kat. društvo. Shajajo brez plesov in se ne učijo več brati in pisati, ampak že česa višjega. Naša mladina pa, ki zna fino plesati, pozablja na branje in pisanje. Ono višje je predaleč zanjo. Kam pridemo, lahko vsak sam sodi. So pa nekateri fantje in dekleta, ki jim ni

všeč tako plitvo življenje in si želijo kaj takega, kar zadovolji glavo in srce. Upamo, da se bliža čas, ki bo vsaj te potegnil iz plesne gnojnice in jim dal moči, da si poiščejo boljšega razvedrila v pravi prosveti.

Vel. Žablje.

Še ni nehala Gor. Straža pisati o pustnem norenju, že se naša mladina pripravljala za ples na velikonočne praznike. Staršem samo eno besedo: ali ni še dovolj revščine in poimanjkanja v vaših hišah, da ne primete svojih mladoletnih sinov in hčerk z bolj trdo roko? Kaj pa delajo tudi občinska oblastva, da dovolijo toliko plesov? Ali ne poznajo odloka kr. prefektore, ki je skušala ples omejiti? In mladina sama ali ne veš, da bi ti bolj koristila poučna knjiga in poštena zabava?

Avber.

V Goriški Straži od 16. marca se dopisnik pritožuje čez naše domače cerkvene razmere. Pravi namreč, da nismo 5 let imeli dušnega pastirja in da je šlo cerkveno premoženje po zlu. Resnica pa je, da nismo bili niti ene nedelje brez službe božje, čeravno nismo imeli dve leti v občini duhovnika, saj je župnijo upravljal g. župnik iz Tomaja, 3 leta pa smo imeli v občini upokojenca g. Pipana. Kar pa se tiče premoženja, dopisnik tudi ni povedal resnice. Saj cerkveno premoženje ni padlo, ampak je rastlo; nakupile so se razne parcele za znesek 4000 L, harmonij je stal tudi 3500 L; cerkev je popravila porušeni občinski zid okoli cerkve in ob birmi je cerkev dala tudi čez poldrugi tisoč za razne nabave in poprave. In vsako leto so cerkveni računi izkazali preostanek, kar je tudi cerkveno oblastvo v Trstu potrdilo. Iz tega je jasno, da dopisnik ni bil dobro poučen.

Občinar.

Goče.

Dne 29. marca je preminul na Gočah iz znane Kodretove družine stari oče Ivan Kodre. Bil je najstarejši mož vse župnije, umrl je v 88 letu starosti. K večnemu počitku so ga spremili tudi domači pevci s par žalostinkami. Naj mu bo zemljica lahka!

Dornberg.

Že tri leta sem praznujem v naši fari mladinska praznika na god sv. Jožefa in na praznik Mar. Oznane nja. Tudi letos smo obhajali ta dva dneva na prav slovesen način. Dne 19. marca je veliko število mladeničev prejelo skupno sv. obhajilo. Na ta dan so se fantje pripravljali z duhovnimi vajami, ki jih je vodil č. g. Fil. Terčelj.

Na Marijin praznik je bil pa dekliški dan. Duhovne vaje je imel č. g. L. Cigoj. Zahvaljujemo se obema gospodoma za trud in duhovno izpodbudo, ki sta nam jo nudila v teh dneh.

Kobariški kot.

Na praznik sv. Jožefa sem se napotil v Bregin obiskat starega prijatelja, ki ga dobim ravno doma. Po razgovoru greva v neko gostilno; v gostilni je vse polno pivcev. Prijatelj mi potrди, da to ni samo na ta dan. Tisti večer sem prenočil

pri prijatelju, drugi dan, ko je bila ravno nedelja, grem v Sedlo k sv. maši. Prav prijetno me je iznenadilo lepo petje. Le en bas je vso reč nekam kazil. Po končani maši grem v gostilno na četrt vipavca. Toda prinesli mi niso vipavca, vse nekaj drugega. Krčmarji, zakaj ne kupujete naših domačih vin? Neki star znanec mi pripoveduje, da ni v društvu vse kot bi moralo biti. Upajmo, da se popravi. Vračajoč se domov, srečam pri »Homcu« kmeta, ga pozdravim in vprašam, kako je kaj s kmetijo. Reče mi, da slabo. Le v mlekarno imajo ljudje nekaj zaupanja. Pa tudi v mlekarni bi trebalo še kaj prav urediti.

Štanjel.

Naši občinarji se pritožujejo čez učitelje, da se brigajo več za strankarstvo in županstvo ko za šolo. Naše županstvo posluje izborno. Imamo več tajnikov, podtajnikov in pisarjev kot prej glavarstvo. Dobili smo občinskega redarja. Rabimo ga kot peto kolo pri vozu. Kot se čuje dobimo še zdravnika in eno uradnico, da bo znala pisati na pisalni stroj. Nasvetoval bi našim modrim občinskim možem, da bi pripravili še občinskega brivca, ker nas še premalo brijejo z občinskimi dokladami. Baje so preračunjeni občinski stroški na 106.000 lir za leto 1927.

Upravičeni posestniki gozda, teh je v Štanjelu 56, se ne zanimajo za svoje pravice. 7. junija poteče rok prigrasitve. Vzdromite se, da ne bo prepozno!

Pevsko in bralno društvo deluje. Namerava prirediti veselico za velikonočni ponedeljek. Več veselja bi želel od štanjelskih deklet za društveno delo. Pustite osebne prepire. — Organist je sprejel spet službo. Ista pesem se spet poje.

Davek na samce ni vzdrnil naših fantov. Mirno dremajo in pravijo: »Bomo pa plačali, če bomo imeli s čim.« Akbar.

Ponikve.

Kot drugod, tako ima tudi naša občina določene svoje zdravnike za ljudi in za živino. Oba plačujemo s svojimi žulji in trudom. Glasom pogodbe je obeh zdravnikov dolžnost, da vsakih 14 dni prideta pogledat na Ponikve, ako kdo potrebuje njih pomoči. Kaj mislite, da je temu tako? Kaj še! Je že preteklo eno četrletje, ko smo gg. zdravnike zadnjič videli. — Ako kdo potrebuje zdravniške pomoči, se navadno mora obračati k drugim zdravnikom. — Živinozdravnik pa je bil zadnjič tukaj tedaj, ko je pobiral takso na prašiče po L 5 za pregled prašičev pred zakolom, katerih pa ni niti videl. Priporočamo občinski upravi, da poskrbi, da se v bodoče ne bo zdravnikom le plačevalo, marveč, da bodo vršili tudi svojo dolžnost.

Pa še v šolo poglejmo! Odkar je nas zapustil g. uč. Tauš iz Cerkna, ni več pravega pouka. Manjka pravega reda v šoli. Včasih smo imeli po eno učno moč, pa so otroci bili v redu in so kaj znali. Šolo imamo razdeljeno v dva oddelka, ves pouk pa je tako boren, da se otroci malo ali nič naučijo in da so vedno bolj razposajeni in malopridni. Sicer pa opozarjamo šolsko vodstvo, da se drži bolj šolskih pravil in reda. Opažamo, da čakajo otroci po pol ure in še več na šolski pouk.

Naše osebne izkaznice se razlikujejo od drugih precej. So navadno brez platnic in plačamo zanje po 2 liri. Drugod imajo s platnicami pa jih računajo, kaj je bilo predpisano, le po 1 liri. Boljše pa ceneje! — Izdajajo se pa tako, da smo prav vsi občinarji sumljivi ljudje, vsi moramo pritisniti odtis prsta, drugod tega ne delajo. — Tudi narodnost se je s početka napačno tolmačila. Kakih 60 občinarjev ima v izkaznici zapisano pod »nacionaliteto« italijana; v resnici pa najbrže nihče ne razume italijansko. Ako bi koga

varnostna oblast ustavila na potovanju, bi se jim čudno zdelo, da ima v izkaznici zapisano: italijanske narodnosti, pa bi v tem jeziku ne znal dati stražnikom odgovora. Ta pogršek pri izkaznicah bi moral obć. uprava popraviti.

Več občinarjev.

Ledine.

Dne 3. t. m. je umrla žena Franceta Rupnika iz Malega vrha, ki je delj časa bolehal. 22. t. m. pa mu je utonila 16 let stara hčerka Jerica. Uboga deklica je šla k studentu po vode, ko je napolnila vedro, ji je postalo slabo, padla je v korito ter utonila.

Ker je ni hotelo biti domov gre sestra omenjenega gledati za njo. Nesrečna deklica je ležala vznak v vodi; hitro gre klicati ljudi, a bilo je prepozno. Težko preizkušenemu možu, ki mu je tekom štirih let umrlo osem članov v družini: oče, žena in šestero otrok, izrekamo najiskrenejše sožalje. Naj mu bo Vse mogočni Bog tolažnik v teh težkih urah!

* * *

Prostovoljno gasilno društvo Ledine se tem potom vlnudno zahvaljuje svojemu nekdanjemu delavcu članu in tovarišu Tomažu Bogataju iz Goveka št. 18, za spodbudno gmotno podporo društvu v znesku L 40.

Dragi Tomšič! Ločiti si se morala od nas in odpotovati v daljno Francijo z namenom, da si služiš vsakdanji kruh v tujini, katerega Ti morda ni nudila v zadostni meri domača gruda. Naj Ti bo sreča mila v tujini, dragi nam tovariš in zvesti član našega društva. V nadi, da se še kdaj vidimo, Ti kličemo v pozdrav naše sveto geslo: Na pomoč!

Odbor.

Duplje pri Vrhpolju.

Iz naše vasi se najbrže že dolgo ni nobeden oglašil. Lansko jesen se nam je izpolnila srčna želja, ko smo vendar enkrat dočakali da se nam je skupni gozd z Vrhpoljci razdelil. 25. novembra l. t. smo deleže dvignili in vsi brez izjeme smo bili veseli. Le vknjižbe bomo morali še čakati. V naši vasi imamo vodovod že blizu dvajset let, a žal le v programu. Kakor kaže bomo še vozili vodo ob suši z vozi iz Vipave. Vojna nam je prekržala načrt, ki je bil že izdelan, sedaj je pa drugih stroškov čez mero.

Iz neke bližnje vasi prihaja peščica pobalinov z godcem na čelu v našo vas tudi sedaj v postu. Vsako nedeljo in praznik počenjajo reči, ki jim niso prav v čast. Če jih vrtoglavoost brž ne mine, jih bomo prihodnjič počastili s polnim imenom.

Dupeljski vaščani.

Idrijske novice.

Nesreča.

Pri manjši eksploziji v rudniški elekt. centrali dne 24. marca je zadobil precej težke telesne poškodbe šofer Janko Vončina iz Idrije. Prepeljan je bil takoj v tukajšnjo mestno bolnišnico.

Proslava 30 letnice.

Tukajšnja dekl. Marijina družba je praznovala na praznik 25. t. m. svojo 30 letnico. Imele so prej tridnevno, katero je vodil obće priljubljeni prof. g. Filip Terčelj. S svojimi nad vse lepimi govori je segal tako ljubko v srca, da je bila udeležba vedno obilna in vse občinstvo si ga večkrat želi v našo sredo. — Zvečer je bil družabni večer tudi s polno udeležbo. Družbi iskreno čestitam in želimo še v nadalje lepih uspehov.

Prireditve.

Pevski in godbeni odsek kat. družbe je uprizoril 19. in 20. t. m. glasbeno-dramatični večer. Udeležba je bila obakrat obilna in tudi uspeh prav povoljen. Družbi se priporočamo, da nas kmalu zopet razveseli s kako prireditvijo.

Pozor čebelarji!

Rabljene Žnideršičeve panje do-
bite po ceni. Kje, pove upravništvo
»Goriške Straže«.

Malo posestvo ca 5 oralov, sta-
nov. in gosp. poslopja, gozdovi, nji-
ve, travniki, novonasajen vinograd,
vse parcele skupaj v industrijskem
kraju se ugodno prodajo. Obrniti
se je treba na Ivana Šalamon, Zbe-
lovo pri Poljčanah (SHS).

Hiša s posestvom pripravna za
sedlarja ali kolarja v lepem kraju
blizu Kranja na Gorenjskem je na
prodaj za 55 tisoč Din. Pojasnila
pri: Iv. Kunovar, Ljubljana, Stari
Trg 10. (SHS.)

Velika izbira prenosljivih gra-
mofonov, plošč, igel itd. — Velika
zaloga fotografskih šip in papirja
za fotografe; fotografski aparati
itd. Tvrdka E. Vokulat & Co. Go-
rica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. —
Tel. 3—47.

PRODA SE**Lepo vinogradno posestvo**

38 oralov izmere, medtem 4 orali
novozasajenega in dobro rodecga
vinograda, 6 oralov gozda za seč-
njo, veliki sadonosniki, prvovrstni
travniki, velika stiskalnica in z
vsem potrebnim inventarjem, hiša
in gospodarska poslopja, vse v naj-
boljšem stanju. Posestvo je odda-
ljeno pol ure od železniške postaje
Poljčane ter leži ob progi Poljčane-
Konjice-Zreče. Podrobna pojasnila
da je tvrdka A. Grundner, lesna in-
dustrija Zreče pri Slov. Konjicah.

Lloyd Sabaudo.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 5. 4. 1927.

»Conte Rosso« 22. 4. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 31. 3. 1927.

»Principessa Giovanna« 13. 4. 1927.

»Principe di Udine« 26. 4. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v
13½ dneh.

v Avstralijo:

»Re d' Italia« 29. 4. 1927.

Informacije daje in sprejema
prednaročila na vozne listke za
stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Naznanjam slavnemu občinstvu,
da sem se preselila s svojo trgovino
z mrtvaškimi predmeti iz Rašela v
NUNSKO ULICO št. 10. Trgovino
sem izpopolnila z vsakovrstnimi
predmeti. Cena rakev za odrasle je
od 70 lir naprej.

Pavsič Terezija, Nunska ulica 10.

SEMENA.

Domača črna triletna detelja, lu-
cerna, trave čiste in mešane z dete-
ljo, krmilna pesa nemška »Ma-
muth« in »Eckendorf«, čebulček
in vsa vrtna semena dobite v trgo-
vini JOSIPA MUNIHA, Sv. Lucija
ob Soči.

Dr. A. Grusovin

se je preselil s svojim zdravniškim
ambulatorijem v ulico Arcivescova
do št. 7., I. nadstropje, nasproti
škofije.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE**ROBERT BERKA**

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918.

Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6.,
ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega po-
sebno priporočljiva proti prehladu
in za ojačenje korenin. Steklenica
po 6 lir — se dobiva v lekarni Ca-
stellanovich, lastnik F. Bollafio,
Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici,
Via Carducci 9 pri Fiegel.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podla-
sic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov in

WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

Podjetje inž. RIBI & C.

je obnovilo svojo zalogo

posameznih avtomobilskih delov

za Fiat 18 BL 18 HP, 15 Ter, Ci-
troen, Diatto, Ceirano, Ansaldo,
Saurer, GMC. Bogata izbira vlož-
kov (cusciniti) za vse vrste vozil.

ZALOGA GUM

PIRELLI, FIRESTONE, GOOD JEAR.

Gorica, ulica IX. Agosto, št. 6

Naročila se pošiljajo po vsej deželi
potom lastnih korijer.

krto v.**PODRUŽNICA****Ljubljanske kreditne banke v Gorici**

Corso Verdi »Trgovski Dom«

Telefon številka 50

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič
Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše
obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškod-
nine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.

Velike tovarne**Po znižanih cenah**

(AL RIBASSO)

UDINE — Via Savorgnana 5 — UDINE

Z novodošlo bogato izbero blaga se nadaljuje
pomladanska razprodaja, ki se je pričela 1. marca.

Navajamo cene nekaterih predmetov:

Obrobljeni žepni robci . . .	L. -40
„ prtiči za čaj . . .	„ -60
Žepni robci beli z robom „Ajour“ . . .	„ -90
Moške nogavice „Fantasia“ . . .	„ 1.20
Laneni prtiči . . .	„ 1.20
Brisače „Reclam“ . . .	„ 1.50
Brisače za posodo na kvadre . . .	„ 1.50
„ „ „ voglate . . .	„ 1.70
Plenice gobaste . . .	„ 1.70
Moške srajce „Oxford“ . . .	„ 1.90
Plenice na pol lanene . . .	„ 1.95
Ženske prozorne nogovice . . .	„ 1.95

Otroški povoji . . .	„ 1.30
Madapolan „Piave“ . . .	„ 1.95
Domače platno . . .	„ 2.40
Pravo platno „Madonna“ . . .	„ 2.50
Domače moške nogavice . . .	„ 2.25
Nogavice z dvojno peto . . .	„ 2.25
Gobaste brisače . . .	„ 2.25
Moderčki vezeni . . .	„ 2.95
Angleško jajčasto blago . . .	„ 3.30
Pravo platno „Scuola“ 80 cm. . .	„ 3.90
Blago dvojno tkano . . .	„ 37.0

Preproge iz jute . . .	„ 4.25
Obposteljne preproge „Reclam“ . . .	„ 4.25
Ženske svilene nogavice . . .	„ 3.95
Ženske jopice . . .	„ 4.50
Angleški batist „Mahò“ . . .	„ 4.60
Pobeljena prtenina . . .	„ 5.90
Domače platno 150 cm. . .	„ 4.90
Vezene srajce . . .	„ 10.—
Žamet za lovce . . .	„ 9.—
Vezeni „Combineus“ . . .	„ 10.—
Servis za 6 oseb . . .	„ 27.—

Brisače crep L. 3.25 - Svetlo platno 150 cm L. 5.50 - Pregrinjala L. 14-16-18 in 20 - Servis za 12 oseb extra L. 49

Posebna izbira domačih in orientalskih preprog.

N. B. - Blago s katerim bi ne bil odjemalec zadovoljen, se sprejme nazaj.

CENE STALNE

Poseben popust razprodajalcem

Nihče ni prisiljen kupiti blaga, če vstopi v trgovino.

Postrežba v slovenskem in nemškem jeziku.

VIDEM - Via Savorgnana - VIDEM